

Arrest

nr. 219 735 van 12 april 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M.-P. DE BUISSET
Saint-Quentinstraat 3
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 30 november 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 5 december 2018 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. QUESTIAUX *loco* advocaat M. DE BUISSET en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert over de nationaliteit van Kameroen te beschikken en geboren te zijn op 15 september 1984 te Kumbo stad, Noord West Regio, Bui Divisie. Na een drietal jaren verhuisde u en trok u in bij uw oma genaamd Winto Regina in het dorp Mbam Ndzenso. In 1996 trok u naar de kleine stad Tatum, alwaar u tot 2001 vertoefde. Vervolgens keerde u terug naar uw geboorteplaats Kumbo stad, om in 2003 naar

Buea –Zuid West Regio, Fako Divisie - te trekken, teneinde daar uw universitaire studies aan te vatten. U volgde er de richting wiskunde en computer wetenschappen alsook omgevingswetenschappen en boekhouden, in 2007 studeerde u af. In januari 2008 werd u als boekhouder tewerkgesteld te Kumba – Zuid West Regio – bij A&J Communicatie. U behoort tot de etnie NSO en u bent Christen.

U trad te Kameroen toe tot de 'Southern Cameroun Youth League' (SCYL) in 2003. U begon echter pas echt contacten te hebben met de partij toen u afstudeerde in 2007. Elke eerste oktober – dag van onafhankelijkheid van Zuid Kameroen – verfde u als lid van SCYL de kleuren van de Ambazonia vlag en bevestigde u deze op verscheidene openbare locaties. Tijdens uw universitaire studies te Buea waren er – voornamelijk van 2005 tot 2006 – stakingen en demonstraties op de campus. In 2005 was er een demonstratie waarbij studenten bepaalde formaties van een 'Student Union Group' wilden op de campus. In november 2006 werd uw studentenkamer tijdens uw afwezigheid gebruikt teneinde een bijeenkomst te houden voor 'Student Union Leaders'. De politie kwam aan en uw dichte buur genaamd A. werd door hun zwaar toegetakeld. U nam zelf in 2006 te Buea deel aan een studenten demonstratie omtrent examens van een medische school, er was immers door de Minister van Educatie een valse lijst van geslaagden verspreid. U zong – onder andere onder de artiestennaam S.L. - tevens liedjes tijdens studentennachten op de universiteit van Buea, meer bepaald covers van Lapiro de Mbanga en allen gericht tegen de overheid. Toen u in Kumba was tewerkgesteld, eisten inwoners verandering voor AES Sonel – het elektriciteitsbedrijf -, er was immers nooit voldoende elektriciteit voor handen. Hoewel u hier niet in persoon bij was betrokken, bleek uw kamer later vernield en was er overal water in huis, naar uw mening is dit het werk van de politie autoriteiten. Immers studenten afgestudeerd van Buea in 2007-2008 werden aanzien als studenten van demonstraties, probleem studenten, jullie werden dan ook telkenmale er iets gebeurde, terug opgespoord. Na al deze gebeurtenissen contacteerde u een vriend genaamd L.A. – tewerkgesteld voor de Europese Commissie en betreft één van de stichters van 'Ambazonia Governing Council' (AGC) -, deze man stelde u voor om in België te komen studeren.

U verliet Kameroen dan ook in oktober 2010 en u reisde met uw eigen paspoort en een studentenvisum met het vliegtuig naar België. U diende op 09 maart 2018 alhier uw eerste asielaanvraag in. U woont te België samen met uw vriendin, zij heeft de Kameroense nationaliteit en verwierf alhier een statuut in het kader van S.F.M. gezinshereniging met haar vorige partner. Jullie hebben samen een kindje A..

U treedt in België onder de naam S.L. nog steeds op als zanger – ook met zelfgeschreven nummers – en u trad onder andere tijdens de EU Conferentie voor Ambazonia, gala evenementen en voetbal tornooien op. In juni 2017 trad u ook in Den Haag op, meer bepaald voor de 'Unrepresented Nations and People Organisation' (UNPO). U bent tevens te België sinds mei 2014 lid van 'Ambazonia Governing Council' (AGC). U bent bij AGC tewerkgesteld in het Communicatie en IT departement, u ontwerpt logo's, vlaggen, t shirts... Tevens verzamelt u informatie – omtrent gebeurtenissen zich afspelend in Kameroen – en overhandigt u dit bewijsmateriaal aan de desbetreffende autoriteiten (voorbeeld de UN). U nam als lid van AGC in 2017 deel aan verscheidene demonstraties. U bent tevens lid van 'Southern Cameroon Group/Southern Cameroon Ambazonia Belgium', deze beweging ontstond eind 2016 en ook uw lidmaatschap dateert van die periode. Bij deze groep acteert u vooral als ontwerper, tevens treedt u er op als artiest. Tenslotte bent u ook aangesloten bij Cambel FC – een voetbalgroep van Anglofonen in België – u bent sinds 2012 'Secretary General' bij deze groep.

U legt ter staving van uw asielaanvraag uw vervallen Kameroens paspoort (paspoortnummer 01359731, afgeleverd te Yaoundé op 04 februari 2010 en geldig tot 04 februari 2015) met een visum type D voor België (nummer 010215705 en geldig van 11 oktober 2010 tot 11 januari 2011), uw geldig origineel Kameroens paspoort (paspoortnummer 0242561 en afgeleverd te Brussel op 30 januari 2015, geldig tot 30 januari 2020), uw originele Kameroense identiteitskaarten dd. 25 mei 2000 en dd. 25 mei 2009, een kopij van uw 'Birth Certificate', uw vervallen verblijfstitel voor België (nummer 2148831 87, geldig van 28 januari 2015 tot 31 oktober 2015), uw originele lidkaart van 'Ambazonia Governing Council' (AGC), de kopij van de 'proof of activism – Mr. S.B.L.' - van AGC, de kopij van de 'press release – AGC's State Department Appointments', de originele 'Adherence Card of the Cameroon People's Democratic Movement (CPDM)' van uw vader M.A.F., uw zelfgeschreven 'Story of Bongyuk Sylvanus Leinyuy', de kopij dd. 01 april 2017 van de Gala Invitation 'All Southern Cameroons (Ambazonia) European Conference', zelfgeschreven songteksten en liedjes, een USB stick (met onder andere video's en foto's over de algemene situatie te Kameroen, vergaderingen en demonstraties waar u aan zou hebben deelgenomen, liedjes en songteksten van S.L., ontwerpen die u voor Ambazonia/ Zuid Kameroen zou hebben gemaakt, foto's van uw voetbalploeg (Ambazonia) en een video(I am Ambazonian) geproduceerd door uzelf) voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient verder te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient opgemerkt dat uw laattijdig verzoek tot internationale bescherming te België afbreuk doet aan de ernst van de door u voorgehouden vrees voor vervolging in uw land van herkomst, namelijk Kameroen. U diende immers te Kameroen (Yaoundé) op 23 juli 2010 een visumaanvraag (type D) voor België in - dit in het kader van uw studies – en u kwam in oktober van datzelfde jaar alhier aan. U werd in het bezit gesteld van een Belgische verblijfstitel, op 31 oktober 2015 werd deze titel in het kader van uw studies niet meer verlengd en werd er geen verlenging van uw verblijf meer voorzien. U diende echter vervolgens pas op 09 maart 2018 – aldus bijna acht jaar na uw aankomst alhier en bijna 2,5 jaar na het vervallen van uw verblijfstitel - uw eerste asielaanvraag in. **Dat u niet onmiddellijk bij uw aankomst in België, laat staan direct na het vervallen van uw Belgische verblijfstitel, een verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend, is dan ook opvallend.** Temeer daar u beweert te Kameroen sinds 2003 lid te zijn van de ‘Southern Cameroun Youth League (SCYL)’ en u in het kader van dit lidmaatschap (voornamelijk vanaf de periode 2005 – 2006) reeds problemen in uw land zou hebben gekend. Ook in België zou u reeds sinds mei 2014 lid uitmaken van ‘Ambazonia Governing Council (AGC)’, u zou als lid van AGC in 2017 aan verscheidene demonstraties hebben deelgenomen. U zou in België tevens lid zijn van ‘Southern Cameroon Group/Southern Cameroon Ambazonia Belgium’, deze beweging ontstond eind 2016 en ook uw lidmaatschap zou van deze periode dateren. Tenslotte zou u alhier ook aangesloten zijn bij Cambel FC – een voetbalgroep van Anglofonen in België – u zou sinds 2012 ‘Secretary General’ bij deze groep vormen. Gevraagd waarom u niet eerder asiel te België aanvroeg, luidt uw antwoord als volgt: “Ik was niet zeker, maar ik had hoop dat ik terug kon keren. Dus mijn vrienden zeiden dat ik het moest vragen, ik zie neen, ik wou in het bedrijf in Kameroen werken. Ik wou een goede info analist zijn. Maar door de escalatie van de strijd in 2016, de dood van vader in juni 2016, ik dacht als ik de luchthaven binnen kom, ben ik al dood” (zie notities van het persoonlijk onderhoud dd. 03 mei 2018 p. 22, hierna genoemd cgvs p. 22). U ermee geconfronteerd dat u volgens uw eigen verklaringen reeds te Kameroen problemen kende en waarom u dan niet eerder asiel aanvroeg in België, stelt u het volgende: “Ja maar ik had hoop dat ik nog terug kon gaan, ik verloor de hoop toen ik zag dat er geen kans was om terug te gaan. Ik had eerder problemen, die had ik als er demonstraties waren, mensen vochten, verder had ik geen confrontaties, ik werkte normaal, had salaris, was ok. Elke keer als er een demonstratie was, moest ik zoeken naar plaatsen om me te verbergen. Nu in Kameroen, demonstratie of niet, alles is anders, ze arresteren mensen willekeurig, doden mensen, vooral jeugd, ze hebben veel jeugd gedood. Veel mensen vluchten naar Nigeria en vragen er asiel aan” (cgvs p. 22). Dit alles is evenwel geen afdoende verklaring voor de laattijdigheid van uw verzoek. **Men kan redelijkerwijs verwachten dat iemand met een gegronde vrees voor vervolging of die een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt in zijn land van herkomst, al het mogelijke zal doen om bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt en zich wenst te vestigen. Het feit dat u zolang heeft gewacht om u op internationale bescherming te beroepen in België, vormt op zich een belangrijke aanwijzing dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd.**

Verder is het opvallend dat u met uw eigen, geldig, Kameroens paspoort (met paspoort nummer 01359731 afgeleverd op 04 februari 2010 te Yaounde en geldig tot 04 februari 2015) – met Belgisch studentervisum (nummer 010215705, geldig van 11 oktober 2010 tot 11 januari 2011) – en aldus op legale wijze in oktober 2010 per vliegtuig uw land zou hebben verlaten. Dat u met uw eigen geldig paspoort Kameroen per vliegtuig kan verlaten, wijst er enkel op dat u op dat moment geenszins door de Kameroense autoriteiten werd gevisieerd. Indien u werkelijk door de Kameroense overheid zou zijn gevisieerd, dan is het zeer weinig aannemelijk dat u met uw eigen

paspoort – overigens afgeleverd in oktober 2010 door de Kameroense autoriteiten - het land zou kunnen verlaten. Dat u hier wel toe in staat was, wijst er enkel op dat u geenszins door de Kameroense overheid werd gezocht. Ook uw verklaringen hieromtrent blijken weinig toereikend. Gevraagd of u –gezien uw politieke activiteiten gericht tegen de Kameroense overheid makkelijk een paspoort op uw naam kon verkrijgen, stelt u het volgende: “Ja, het was mogelijk, toen, zaken waren niet zoals nu, zo moeilijk zoals nu. Je kon nog zaken van Kameroen krijgen. De mensen zouden me niet storen, info was niet zo, als die naam komt, doe dat niet. Alles begon als alle Kameroense Engelsen opkwamen van genoeg is genoeg, ze wilden verandering, vrijheid, dan begon alles. Zelfs nu in België, als de Engelse Kameroenen naar de ambassade gaan voor een paspoort of andere documenten, ze geven het u niet, ze zeggen dat ze te kort hebben aan karton enzo. In Kameroen, er zijn mensen die twee jaar geleden een paspoort vroegen en het niet kregen. De Franse Kameroenen krijgen het wel” (cgvs p. 21). U ermee geconfronteerd dat u beweert door de Kameroense autoriteiten te worden geïmagineerd sinds 2006-2007 en u toch een paspoort op uw naam kon aanvragen bij voornoemde autoriteiten, stelt u het volgende: “Mensen konden nog een paspoort krijgen, als er een beweging is, een demonstratie, ze gaan naar die buurt, ze kijken naar mensen die in de vroegere demonstraties waren, die mensen kunnen de oorzaak zijn van de demonstratie. Maar documenten enzo was geen probleem. Ergste begon laat 2016, dan werd het moeilijk, namen worden in meerdere plaatsen gezet, zelfs op de luchthaven aan de ingang van Kameroen, je vindt namen, foto's, als je zo iemand ziet, persoon direct ontvoeren” (cgvs p. 21). U slaagt er aldus allesbehalve in te verklaren waarom de Kameroense autoriteiten u een Kameroens paspoort op uw eigen naam zouden afleveren in 2010, dit terwijl u reeds sinds 2003 te Kameroen lid zou zijn van de ‘Southern Cameroun Youth League (SCYL)’ en u in het kader van dit lidmaatschap (voornamelijk vanaf de periode 2005 – 2006) reeds problemen in uw land met de Kameroense autoriteiten zou hebben gekend. **Het feit dat u op het moment van uw vertrek uit Kameroen – in oktober 2010 – niet door de autoriteiten van uw land werd geïmagineerd, wordt nogmaals bevestigd door middel van het door het Ministerie van Justitie te Yaoundé op 05 juli 2010 afgeleverde blanco strafregister op uw naam. Ook universiteitsattesten afkomstig van het Ministerie van onderwijs werden er op uw naam - in ondermeer het jaar 2008 en 2010 – nog uitgereikt.** Er kan nog worden opgemerkt dat uw verklaringen - zijnde te Kameroen reeds in 2003 te zijn toe getreden tot de ‘Southern Cameroun Youth League (SCYL)’, er tijdens uw universitaire studies te Buea – voornamelijk van 2005 tot 2006 – stakingen en demonstraties waren op de campus en studenten afgestudeerd van Buea in 2007-2008 werden aanzien als studenten van demonstraties en probleem studenten en jullie dan ook telkenmale er iets gebeurde, terug zouden worden opgespoord en u sinds 2006-2007 permanent bang was voor uw leven (cgvs p. 11) - niet alleen totaal onverenigbaar blijken met de door u bekomen en hierboven besproken documenten op uw naam en uw legaal vertrek uit Kameroen -, **doch het tevens ten eerste opmerkelijk blijkt dat u pas in oktober 2010 uw land zou hebben verlaten.** U geconfronteerd met uw laattijdig vertrek uit uw land, stelt u het volgende: “Ik dacht dat de zaken konden veranderen, politiek, overheid, maar het veranderde niet, het werd erger, ik was bijna ok met mijn werk, ik hield van mijn werk, ik wou bij dat bedrijf blijven in de toekomst. Maar de vrees voor mijn leven... Voor ik het vergeet, in de unieff ook, er waren studentennachten waar studenten optraden, daar ik zong altijd, vooral, ik zong covers van Lapiro de Mbanga”. Dit komt evenwel weinig overtuigend over, temeer daar u nogmaals benadrukt bang te zijn geweest, u was altijd bang dat er iets kon gebeuren, u zou slachtoffer zijn, gearresteerd worden als er een demonstratie is, of u nu betrokken bent of niet (cgvs p. 15). **Voor iemand die beweert te Kameroen sinds 2003 actief te zijn rond marginalisering van de Engelstaligen en die constant zou leven met de vrees dat hij zou worden vervolgd, is het dan ook weinig overtuigend tot 2010 te wachten om het land te verlaten, dit ‘in de hoop dat de zaken konden veranderen’. Dit alles ondermijnt dan ook in ernstige mate de door u ingeroepen vervolging door de autoriteiten te Kameroen. Overigens blijkt tevens uit uw verklaringen dat uw politieke activiteiten te Kameroen eerder beperkt bleven.** Ze stelt u enkel voor SCYL het volgende te hebben ondernomen: “Toen, elke oktober, eerste oktober, dat is onze dag van onafhankelijkheid, de Fransen zijn er tegen, onafhankelijkheid Zuid Kameroen, toen de dag kwam, op wit materiaal, we verven blauwe en witte strepen zoals de vlag van Ambazonia, in het geheim, 's nachts doen we dat aan bomen enzo, op straat. Dus de volgende ochtend zien ze alles wat met de onafhankelijkheid te maken heeft. Er zijn altijd geweerschoten op die dag, ze zoeken wie heeft het gedaan, soms doden ze onschuldige mensen” (cgvs p.14). Gepolst naar andere politiek gerelateerde zaken die u deed, ontkent u dit, u studeerde immers, u deed enkel het verven (cgvs p. 14). U stelt verder wel degelijk te hebben deelgenomen aan een studentendemonstratie in 2006 te Buea (cfr. omtrent de valse lijst van geslaagden die de Minister toen tentoon spreidde in het kader van examens voor een medische school), verder zou u aan geen andere demonstraties hebben deelgenomen (cgvs p.14). “U ging immers niet publiek, dat waren zelfmoordmissies, zoals diegene in Kumbo tijdens verkiezingen parlement 2002, u kon niet buiten komen. Mensen die buiten kwamen, droegen kogel vrije vesten zodat ze niet geraakt konden worden door kogels”(cgvs p.14).

Er kan verder nog het volgende worden gesteld. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland, zijn de reële kans op vervolging en de ernst van die vervolging van cruciaal belang. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een politieke/dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden, is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn. Uit bovenstaande blijkt reeds dat u bij uw vertrek uit Kameroen nog niet persoonlijk benaderd noch gevisieerd werd door de autoriteiten van Kameroen.

Het is evenwel mogelijk dat de Kameroense overheden op de hoogte zijn van de acties van asielzoekers in België, maar u maakt zelf niet aannemelijk dat de Kameroense overheden u als een gevaar zouden beschouwen voor de Kameroense regering of voor de stabiliteit van het Kameroense politieke systeem. Uit de door u afgelegde verklaringen blijkt immers dat het erg onwaarschijnlijk is dat u - als deelnemer aan enkele publieke demonstraties in België (in 2017) als lid zijnde van 'Ambazonia Governing Council (AGC)' sinds 2014 en van 'Southern Cameroon Group/Southern Cameroon Ambazonia Belgium' sinds eind 2016 en u als 'Secretary General' zijnde bij de voetbalploeg Cambel FC sinds 2012 en tevens uw politieke mening verkondigend als zanger onder de artiestennaam S.L. - bij een eventuele terugkeer naar Kameroen zou worden vervolgd door de Kameroense autoriteiten of ten aanzien van deze autoriteiten een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen.

Vooreerst kan er worden gesteld dat u, hoewel u reeds sinds oktober 2010 alhier bent aangekomen, verklaart pas sinds mei 2014 te België lid te zijn geworden van 'Ambazonia Governing Council (AGC)'. U gevraagd of dit uw eerste politieke activiteit in België betrof, bevestigt u dit. U kwam immers al lid van SCYL, maar dan was het niet volledig actief hier, tot 2013 bestond het, dan kwamen SCYL en SCNC samen en vormden ze AGC, ze hebben een gemeenschappelijk front, dus u werd volledig lid van AGC in mei 2014 (cgvs p. 16). Nogmaals gepolst of u voor mei 2014 niets van politieke activiteiten in België uitoefende, bevestigt u dit nogmaals, L. belde u voordien enkel en stuurde u schetsen om te ontwerpen, ze probeerden de beweging actief te maken en mensen te motiveren, de belangrijkheid van Zuid Kameroen in te zien, u ontwierp al dergelijke zaken en zette ze al in de media (cgvs p. 16). U gaat dan weer verder stellend dat AGC reeds sinds 2013 zou bestaan, van januari 2013 tot mei 2014 was er veel aan de gang, er was een transitieperiode toen (cgvs p. 16). Gevraagd waarom u dan in 2013 nog geen lid was geworden, stelt u het volgende: "Ik finishte van de VUB en studeerde af in 2012, ik deed stage in bank van NY, dus ik wou in KU leuven binnen geraken toen, die beweging was op dat moment, ik was volop bezig met mijn academische carrière. Ik was wel een achtergrond lid, als ze me iets vroegen om te doen, dan deed ik dat en stuurde ik het hun op" (cgvs p. 16). **Het is aldus ten eerste opvallend dat u reeds in oktober 2010 – nadat u Kameroen zou hebben verlaten omwille van uw politieke activiteiten tegen de Kameroense autoriteiten – in België zou zijn aangekomen en u voor mei 2014 geen enkel politiek engagement zou hebben vertoond alhier, dit enkel en alleen gezien u zich op uw academische carrière zou hebben gefocust toen.**

Er kan verder nog worden vastgesteld dat u er – ondanks uw vermeende politieke activiteiten te België vanaf mei 2014 – desalniettemin in slaagde op 30 januari 2015 te Brussel een paspoort van de Kameroense ambassade op uw naam te verkrijgen (paspoortnummer 0242561 geldig van 30 januari 2015 tot 30 januari 2020). Dit is zeer verwonderlijk, temeer daar u beweert te strijden tegen de Kameroense autoriteiten - meer bepaald sinds 2003 in Kameroen en sinds 2014 in België. In België zou u immers sinds mei 2014 lid zijn van 'Ambazonia Governing Council (AGC)', u bent tevens lid van 'Southern Cameroon Group/Southern Cameroon Ambazonia Belgium', deze beweging ontstond eind 2016 en ook uw lidmaatschap dateert van die periode. Ook bij Cambel FC – een voetbalgroep van Anglofonen in België – zou u al sinds 2012 de 'Secretary General' vormen. **Het is opmerkelijk dat u niet alleen in 2015 nog een Kameroens paspoort wenste aan te vragen – een paspoort afkomstig van de autoriteiten van het land dat u hebt verlaten gezien u vervolging zou vrezen door deze autoriteiten -, eveneens bevestigt dit afgeleverd document nogmaals dat u bij de Kameroense autoriteiten niet in een negatief daglicht stond geplaatst. U met het Kameroens paspoort afgeleverd op 30 januari 2015 te Brussel geconfronteerd, luidt uw antwoord als volgt: "Ja, het was geen probleem dan. Ik vroeg het omdat ik plannen had terug te gaan naar Kameroen, mijn paspoort ging vervallen, ik wou terug gaan als partner voor het bedrijf in Kameroen, met al dit wat er gebeurde, het begon in 2015 na het paspoort, mensen ontvoerd in Kameroen, er was iemand, N., ontvoerd in**

Kameroen. In mei 2015. Toen er is ook een relative van mij, zakenpartner van N., naam is K., ook ontvoerd in zelfde maand mei, sinds dan kennen we zijn woonplaats niet, allen waren NCNC leden. N. in Bamenda ontvoerd en K. in Kumbo (cgvs p. 21-22). **Uw verklaringen zijn niet alleen allesbehalve toereikend, meer nog, het is des te opvallender dat u verklaart uw paspoort in 2015 te hebben aangevraagd omdat u plannen had terug naar Kameroen te keren, wat nogmaals uw ingeroepen vrees voor vervolging door de Kameroense autoriteiten sterk ondermijnt.** U vult verder nog aan dat "u het paspoort te België gewoon kon aanvragen, u was niet al vooraan toen, u deed ontwerpen enzo achteraan, mensen kennen u, ambassade, u bent iemand van Cambel FC groep, ze zagen u nog niet bij AGC. AGC begon naar buiten te treden met alle leden in 2016, toen de strijd, de hele strijd begon" (cgvs p. 22).

Tenslotte kan u allesbehalve aannemelijk maken dat uw politiek geëngageerde activiteiten daarna in België dermate zouden zijn toegenomen of de zichtbaarheid ervan zou zijn vergroot en u ondertussen wel door de Kameroense autoriteiten zou worden gevisieerd. Gevraagd of de Kameroense autoriteiten op de hoogte zijn van uw politieke activiteiten te België, stelt u het volgende: "Ze weten het al. Ze weten het. De ambassade hier verzamelt info, de Kameroense ambassade in België, van alle deelnemers, alle zaken. Zelfs als ze een aanwijzing vinden dat je een beetje betrokken bent, zelfs als je niet volledig actief bent, ze verzamelen uw info" (cgvs p. 20). Gepolst hoe u dit zo zeker bent, gaat u als volgt verder: "Ik ben zeker, demonstratie voor Schuman, er was een spion, een Franse man gestuurd door de ambassade. Hij komt en neemt foto's terwijl hij zich verstoppt, ze merkten hem op. Wij merkten hem op, ze wilden hem slagen, de politie kwam ertussen. En ook, ik behoor bij andere Anglophone groepen, geen politieke, wel Engelse groepen in België die populair zijn bij Engelse Kameroeners, het noemt Cambel FC, het is een voetbal groep. Je kan alle Anglofonen van België in die groep vinden, ik ben sinds 2012 'secretary general' van die groep tot 2017. De groep leunt meestal op mij, omdat ik alle strategien breng, programma's, ik begon met hun, we begonnen de Kameroense ambassade te vermijden, ze weten dat het door de mensen in die groep is dat ze niet meer deel nemen. L. enzo zijn ook allemaal leden van die groep. President van die groep, vorig jaar, hij reisde naar Kameroen en werd gearresteerd op de luchthaven, omdat hij hier lid is van een Anglophone groep, om de strijd te ontmantelen vanuit het buitenland, hij is zelfs geen lid van alle andere groepen" (cgvs p. 20). Nogmaals gevraagd hoe u concreet zou weten dat de overheid in Kameroen op de hoogte blijkt van uw persoonlijke activiteiten te België, stelt u het volgende: "Ik ben populair, heel populair, in dat alles, je hoort altijd van Sylva, in de groepen, er zijn ambassade werkers, ze weten wie wat doet, er zijn mensen van ambassade, ze hebben vrienden ook, ze weten wie wat doet. Als Godfather gearresteerd is op de luchthaven als hij zelfs niet bij South Cameroon movement zit enzo, wat dan met mensen die wel deel zijn van de strijd. Hij was verrast, want de persoon die de info gaf, gaf zijn naam, nicknames, telefoonnummers, adres in België, wat hij er doet, foto's" (cgvs p. 21). **Dit betreffen evenwel blote beweringen die nergens een objectieve grond vinden, uit uw verklaringen kan dan ook allesbehalve dienstig worden afgeleid dat u in Kameroen zou bekend staan als iemand die zich te België actief zou inzetten voor Ambazonia, laat staan dat u hierom vervolging zou dienen te vrezen bij een mogelijke terugkeer naar Kameroen.**

Uw vervallen Kameroens paspoort (paspoortnummer 01359731, afgeleverd te Yaoundé op 04 februari 2010 en geldig tot 04 februari 2015) met een visum type D voor België (nummer 010215705 en geldig van 11 oktober 2010 tot 11 januari 2011) en uw geldig origineel Kameroens paspoort (paspoortnummer 0242561 en afgeleverd te Brussel op 30 januari 2015, geldig tot 30 januari 2020) werden hierboven reeds uitvoerig besproken. Uw originele Kameroense identiteitskaarten dd. 25 mei 2000 en dd. 25 mei 2009, een kopij van uw Birth Certificate en uw vervallen verblijfstitel voor België (nummer 2148831 87, geldig van 28 januari 2015 tot 31 oktober 2015) bevatten verder enkel identiteitsgegevens die hier niet onmiddellijk ter discussie staan.

Wat betreft uw originele lidkaart van 'Ambazonia Governing Council (AGC)', de kopij van de 'proof of activism – Mr. S.B.L. -' van AGC en de kopij van de 'press release – AGC's State Department Appointments' ondertekend door Dhr. L.A., de ontwerpen die u voor Ambazonia/Zuid Kameroen zou hebben gemaakt en de foto's en video's van demonstraties en bijeenkomsten waar u aan zou hebben deelgenomen, dient opgemerkt dat voorgelegde documenten en beeldmateriaal slechts waarde hebben voor zover ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier allesbehalve het geval is. Het louter voorleggen van een lidkaart van AGC en een eenzijdige verklaring van Dhr. L.A. - Secretary Of State, AGC, Department of State - samen met een 'Press Release' - dat u als 'Deputy Head of Multimedia/Communications' bij AGC zou zijn aangesteld - en het louter toevoegen van enkele door u gemaakte ontwerpen voor Ambazonia/Zuid Kameroen en van enkele beelden van demonstraties en bijeenkomsten waar u aan zou hebben deelgenomen, volstaat dan ook absoluut niet om de

authenticiteit van uw politiek engagement in België aan te tonen, laat staan om te bewijzen dat u bij de Kameroense autoriteiten en bij het regime van Biya (cfr. Paul Biya – huidig President van Kameroen) zou gekend staan en dat u zou vrezen voor vervolging in uw land van herkomst, namelijk Kameroen. Supra werd overigens reeds uitvoerig vastgesteld dat er in uw geval geen sprake is van een vrees voor vervolging door de Kameroense autoriteiten.

De kopij dd. 01 april 2017 van de Gala Invitation 'All Southern Cameroons (Ambazonia) European Conference' – waaruit blijkt dat u aldaar als S.L. zou gaan optreden - en de bijhorende zelfgeschreven songteksten en liedjes tonen enkel aan dat u onder de artiestennaam S.L. optreedt, dit terwijl de foto's van uw voetbalploeg (van Ambazonia) enkel weergeven dat u bij deze Zuid Kameroense voetbalclub voetbalt en de video (I am Ambazonian) door uzelf geproduceerd enkel aantoont dat u zich heeft ingelaten met het produceren van een video, doch dit alles vormt eveneens geenszins een bewijs als zijnde de Kameroense overheid u in het licht van deze artistieke activiteiten zou viseren. Supra werd overigens reeds uitvoerig vastgesteld dat er in uw geval geen sprake is van een vrees voor vervolging door de Kameroense autoriteiten.

Wat betreft de video's en foto's die over de algemene toestand in Zuid-Kameroen handelen, dit gaat enkel om de algemene situatie in Kameroen en volstaan dan ook allesbehalve om bovenstaande argumentatie om te buigen, meer bepaald dat u een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, niet aannemelijk heeft gemaakt.

In uw zelfgeschreven 'Story of S.B.L.' zet u uw relaas nogmaals uiteen, wat supra reeds uitvoerig werd besproken en weerlegt.

De originele 'Adherence Card of the Cameroon People's Democratic Movement (CPDM)' op naam van uw stiefvader M.A.F. toont enkel aan dat uw vader lid was van deze partij, wat niet onmiddellijk ter discussie staat.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus Cameroun. La crise Anglophone. dd. 23 april 2018) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". De protestbeweging van de Engelstalige bevolking van Kameroen transformeert zich in de loop van een aantal maanden in een gewapende opstand met acties van een aantal radicale afscheidingsbewegingen. De situatie verergert in januari 2017, wanneer de onderhandelingen tussen de stakers en de overheid mislukken, en de boegbeelden van de protestbeweging worden gearresteerd. Tot september 2017 manifesteert de crisis zich in "ghost towns" operaties en de boycot van het onderwijs. Vanaf maart 2017 neemt het aantal secessionistische splintergroepen die openbare gebouwen, handelszaken en scholen in brand steken omwille van het niet-opvolgen van de "ghost towns" operaties en de boycot van het onderwijs, toe. Op 1 oktober 2017 betogen tienduizenden Engelstaligen op verschillende plaatsen in de regio's South West en North West om op symbolische wijze de onafhankelijkheid van de republiek Ambazonië uit te roepen. Deze vreedzame betogingen worden echter met geweld onderdrukt door de ordetroepen, waarbij er doden en gewonden vallen onder de betogers. Vanaf november 2017 komen er bovendien meer en meer gewelddadige acties van radicale afscheidingsbewegingen, in hoofdzaak gericht tegen officiële doelwitten, zoals de verdedigingstroepen. De overheid reageert hierop met geweld, door het ontplooiën van militaire troepen. De veiligheidssituatie in de Engelstalige regio's wordt tussen november 2017 en maart 2018 gekenmerkt door gerichte aanslagen op hoofdzakelijk gendarmes en militairen die de dood van meer dan dertig gendarmes en soldaten veroorzaken. Een aantal radicale groeperingen maken zich ook schuldig aan ontvoeringen en het in brand steken van instellingen die zich niet aan de boycot houden. Vanaf december 2017 vinden er voorts confrontaties plaats tussen het leger en de secessionistische militanten. Deze militaire operaties die de secessionistische groeperingen viseren en waarbij er sprake zou zijn van burgerslachtoffers, vinden voornamelijk plaats in het departement Manyu, langs de grens met Nigeria, en in Kwa-Kwa in het departement Ndian, beiden in de regio South-West.

Algemeen kan er gesteld worden dat de veiligheidsincidenten zich beperken tot de Engelstalige regio's van Kameroen, namelijk South West en North West, en dan nog vooral tot het departement Manyu in de regio South West, langs de grens met Nigeria. Naast de mislukte bomaanslag in Douala in september 2017 werden er sinds het begin van de crisis geen andere incidenten waarbij Engelstaligen zijn betrokken opgemerkt buiten de regio's South West en North West. Bij het sinds oktober 2017 gepleegde geweld vallen er dus soms burgerslachtoffers, maar het aantal burgerslachtoffers wordt niet opgelijst, noch gecommuniceerd, dit zou een bewuste strategie van de Kameroense overheid zijn. Verschillende bronnen halen het gebrek aan toegang tot informatie over het aantal burgerslachtoffers in dit conflict van lage intensiteit aan. Het geweld veroorzaakt bovendien een zorgwekkende humanitaire situatie. Duizenden inwoners vluchten naar buurland Nigeria en tienduizend vluchten naar andere departementen die minder blootgesteld worden aan het geweld of naar de Franstalige regio's.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat het leven of de persoon van burgers in Buea (Zuid Westelijke Regio van Kameroen) actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Buea aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 30 november 2018 een schending aan van "artikel 1, A, (2), van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, goedgekeurd door de wet van 26 juni 1953; artikel 1, (2), van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, goedgekeurd door de wet van 27 februari 1967; artikels 48/3 en 48/4, juncto 62, van de wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet); artikel 4, punt 3, van de Richtlijn 2004/83/EC betreffende de minimumnormen voor de verlening van de vluchtelingenstatus of van de subsidiaire beschermingsstatus; de motiveringsplicht, zoals bepaald in artikelen 52 en 62 van de Vreemdelingenwet; artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; Artikelen 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet; Artikelen 7, 8 en 15 van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 (hierna: Kwalificatierichtlijn); artikel 3 EVRM; en de algemene zorgvuldigheidsplicht en het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur".

Verzoeker benadrukt verschillende inlichtingen gegeven te hebben over de redenen waarom hij geen verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend na zijn aankomst in België:

"De eerste reden is dat hij, toen hij in 2010 in België aankwam, nog naar Kameroen wilde terugkeren. (...) Door de escalatie van het geweld in 2016 in het Engelstalige gebied van Kameroen en de dood van zijn vader in juni 2016 beseft de verzoeker dat het onmogelijk voor hem om naar Kameroen terug te gaan.

De tweede reden is dat, toen hij in 2010 in België aankwam, de verzoeker geen groot gevaar liep in Kameroen, want hij werd niet gezocht door de Kameroense overheid. In Kameroen waren zijn politieke activiteiten beperkt. Sinds zijn aankomst in België zijn zijn activiteiten tegen de Kameroense regering toegenomen en is hij meer betrokken bij de strijd voor de rechten van de Engelstalige Kameroeners in Kameroen. (...)"

Wat betreft het gegeven dat verzoeker een paspoort werd afgeleverd door de Kameroense ambassade en hij Kameroen in 2010 zonder problemen heeft kunnen verlaten, herneemt hij dat zijn activiteiten toen nog beperkt waren en dat hij nog niet volledig actief was als lid van SCYL. Verzoeker voegt eraan toe dat sommige cursusinstructeurs wisten dat hij lid was van SCYL, maar dat ze vanwege de uitstekende samenwerking met verzoeker, "zijn naam niet toelaten behoren tot degenen die het universiteitsbestuur naar de regering van Kameroen zal sturen".

Verzoeker voert aan dat zijn problemen ontstonden na zijn aankomst in België en dat hij door de escalatie van de strijd in 2016 en de dood van zijn vader beseft dat hij niet terug kan.

Wat betreft verzoekers problemen in België legt hij uit dat hij zijn land heeft verlaten om verder te gaan met zijn studie en dat het niet zijn doel was om politieke activiteiten in België te ontplooien. Hij verduidelijkt dat hij daarom niet onmiddellijk heeft deelgenomen aan de activiteiten van de partij. Hij herneemt dat hij sinds 2014 actiever betrokken was bij de activiteiten van de partij.

Waar verzoeker er nog in slaagde om, ondanks zijn politieke activiteiten vanaf mei 2014, op 30 januari 2015 een paspoort te worden afgeleverd door de Kameroense ambassade te Brussel, herneemt verzoeker dat hij in 2016 beseftte dat hij niet terug kon keren door de dood van zijn vader en de escalatie van het geweld in 2016. Met de crisis van 2016 wordt iedereen van wie wordt opgemerkt dat hij deel uitmaakt van een organisatie die het Engelstalige deel van Kameroen steunt of helpt, volgens verzoeker beschouwd als een terrorist.

Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud waar hij verklaarde dat de Kameroense autoriteiten op de hoogte zijn van verzoekers politieke activiteiten in België (p. 21-22). Verzoeker voert aan dat het CGVS geen grondige analyse van zijn verklaringen heeft gemaakt.

Verzoeker betoogt dat hij "vluchteling ter plaatse" is. Hij verwijst naar het Handboek van UNHCR. Hij haalt tevens artikel 5.3 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming aan. Verzoeker verwijst naar twee arresten van het EHRM, met name A.I. t. Zwitserland en N.A. t. Zwitserland van 30 mei 2017, waarin een aantal criteria werden vastgelegd om te beoordelen of vluchtelingen ter plaatse het risico lopen op mishandelingen als gevolg van hun politieke activiteiten in hun land van verblijf.

Verzoeker wijst op zijn profiel en stelt dat hij lid is van een oppositiepartij is die strijdt voor de rechten van een Engelstalige minderheid sinds 2003, dat hij in Kameroen achtergrondlid was en dat de crisis in 2016 en de dood van zijn vader tot een grotere betrokkenheid leidde in 2016.

Verzoeker benadrukt dat hij in België optreedt onder de naam S.L., liedjes tegen de overheid zingt, deze op YouTube te vinden zijn en hij onder andere tijdens de EU-conferentie over Ambazonia, tijdens gala-evenementen en tijdens voetbaltoernooien heeft opgetreden. Hij stelt verder dat hij sinds 2003 lid is van de SCYL, die tot 2013 bestaan heeft, en sinds 2013 lid was van de AGC. Hij legt uit dat hij in de communicatie- en IT-afdeling werkte en logo's, vlaggen en andere grafische elementen op websites ontwierp. Hij maakte tevens demonstratievideo's en speelde informatie over de gebeurtenissen in Kameroen door aan de relevante autoriteiten, zoals de VN. Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen tijdens zijn verhoor omtrent zijn lidmaatschap (p. 15-17). Verzoeker geeft verder aan dat hij zich aansloot bij Cambel FC, een voetbalclub van Engelstalige Kameroeners in België, en tevens Secretary General van deze groep is. Hij stelt lid te zijn van een culturele Engelse Kameroen-groep, de Bongkisheri Nso Belgium ASBL, en sinds 2017 de secretaris-generaal is. Hij haalt verder aan dat hij dagelijkse contact heeft met Larry Abaya, de state secretary bij AGC, en dat hij opdrachten krijgt van hem. Ter staving van zijn activiteiten legt verzoeker verscheidene documenten neer, waaruit blijkt dat hij zeer actief is bij de oppositiebeweging en goed gekend is in de Kameroense samenleving vanwege zijn vaardigheden op het gebied van cultuur.

Verzoeker verwijst naar de situatie op het Engelstalige grondgebied. Hij betoogt dat de situatie er sinds 2016 rampzalig is en wijst op de repressie van oppositie door de overheid (stukken 2-8). Hij verwijst naar een artikel "*Analyse Cameroon's Anglophone*" van C. Nna-Emeka Okerek - maart 2018 (stuk 9). Verzoeker haalt aan dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud ook personen heeft genomen die problemen kenden toen zij naar Kameroen terugkeerden.

Verzoeker verwijst naar een arrest van de Raad nr. 206 036 van 27 juni 2018.

Wat betreft de subsidiaire bescherming, verwijst verzoeker naar verschillende internetartikelen, waaruit blijkt dat de oppositie in Kameroen gevaar loopt. Hij voert tevens aan dat elke Engelstalige Kameroener persoonlijk wordt gevisieerd door de overheid. Hij meent dat de door hem neergelegde internetartikelen een duidelijk beeld van de situatie in de Engelstalige provincies geeft: Doorbraak "*Anglofonie onafhankelijkheid: crisis in tweelandenland Kameroen*" van 24 januari 2017; NOS "*Inwoners bezorgd*:"

Kameroen staat oppunt van uitbarsten" van 18 maart 2017; VETO onafhankelijk studentenblad, *"Kameroen in rep en roer"* van 19 mei 2017; NPO radio 1 *"Protesten Engelstalig Kameroen"* van januari 2017; One world *"Primeur voor Kameroen : internetvluchtelingen"* van 6 april 2017; Rapport van Amnesty International *"Cameroun les violences s'aggravent dans les régions anglophones"* van 18 september 2018; Rapport van Amnesty International *"Cameroun : violence meurtrière dans les régions anglophones"* van juni 2018.

Verzoeker meent dat zijn profiel in rekening moet worden gebracht bij de nood aan subsidiaire bescherming. Bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming moet daarenboven rekening worden gehouden met individuele elementen, zoals benadrukt door het arrest van Europees Hof van Justitie *Elgafaji* (C-465/07 van 17 februari 2009). Verzoeker verwijst ook naar het arrest van de Algemene Vergadering van de Raad van 20 november 2017, nr. 195 228.

Verzoeker voert aan dat het CGVS niet betwist dat hij een lid is van een oppositiepartij, maar dat geen enkel onderzoek wordt uitgevoerd naar het risico dat dit kenmerk voor verzoeker met zich meebrengt. Aangaande de subsidiaire bescherming vermeldt de bestreden beslissing zelfs op geen enkele plek dit kenmerk van verzoeker. Verzoeker betoogt dat de bestreden beslissing geen concrete analyse maakt van het risico op ernstige schade bij de verzoeker, aangezien geen rekening wordt gehouden met zijn specifieke situatie. Er wordt slechts gemotiveerd aan de hand van de algemene veiligheidssituatie in Kameroen waarbij sprake is van "willekeurig geweld".

In hoofddorde wordt gevraagd *"de vluchtelingenstatus te erkennen aan verzoeker ;
In ondergeschikte orde, de subsidiaire bescherming toe te kennen aan verzoeker;
In uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen voor verder onderzoek door het CGVS"*.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

- "2. Internetartikel : Doorbraak, "Anglofonië onafhankelijkheid: crisis in tweelandenland Kameroen " -24 januari 2017*
- 3. Internetartikel : NOS, "Inwoners bezorgd: Kameroen staat oppunt van uitbarsten" -18 maart 2017*
- 4. Internetartikel : VETO onafhankelijk studentenblad, "Kameroen in rep en roer"- 19 mei 2017*
- 5. Internetartikel : NPO radio 1, "Protesten EngelstaligKameroen"-januari 2017*
- 6. Internetartikel : One world, "Primeur voor Kameroen : internetvluchtelingen"- 6 april 2017*
- 7. Rapport van Amnesty: Cameroun les violences s'aggravent dans les régions anglophones - 18.09.2018*
- 8. Rapport van Amnesty : Cameroun : violence meurtrière dans les régions anglophones - juni 2018*
- 9. Artikel « Analyse Cameroon's Anglphone » van C. Nna-Emeka Okerek - maart 2018*
- 10. Aanvraag : kopie van administratief dossier".*

Bij aanvullende nota van 29 januari 2019 legt verweerder de COI Focus Kameroen *"La crise Anglophone"* van 23 april 2018 neer.

Ter zitting legt verzoeker een aanvullende nota met stukken neer. Hij legt een attest van de secretaris van Cambel FC en een attest van de voorzitter van de vzw Bongkishery NSO Belgium neer.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, §1 van de richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te

verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker in oktober 2010 op legale wijze met zijn eigen paspoort en geldig visum (type D) vanuit Kameroen naar België reisde en alhier in het bezit werd gesteld van een Belgische verblijfstitel, geldig tot 31 oktober 2015, in het kader van zijn studies. Deze verblijfstitel werd niet meer verlengd. Verzoeker diende echter pas op 9 maart 2018 een verzoek om internationale bescherming in, bijna 8 jaar na zijn aankomst in België en 2,5 jaar na het vervallen van zijn verblijfstitel. De vaststelling dat verzoeker zo lang wachtte om asiel aan te vragen, is een indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondergraaft reeds de waarachtigheid van de door hem geschetste vrees voor vervolging.

2.4.2. Verzoeker benadrukt in zijn verzoekschrift verschillende inlichtingen gegeven te hebben over de redenen waarom hij geen verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend na zijn aankomst in België: *“De eerste reden is dat hij, toen hij in 2010 in België aankwam, nog naar Kameroen wilde terugkeren. (...) Door de escalatie van het geweld in 2016 in het Engelstalige gebied van Kameroen en de dood van zijn vader in juni 2016 beseft de verzoeker dat het onmogelijk voor hem om naar Kameroen terug te gaan. De tweede reden is dat, toen hij in 2010 in België aankwam, de verzoeker geen groot gevaar liep in Kameroen, want hij werd niet gezocht door de Kameroense overheid. In Kameroen waren zijn politieke activiteiten beperkt. Sinds zijn aankomst in België zijn zijn activiteiten tegen de Kameroense regering toegenomen en is hij meer betrokken bij de strijd voor de rechten van de Engelstalige Kameroeners in Kameroen. (...)”*. Verzoekers argumenten kunnen echter niet overtuigen. Vooreerst omdat verzoeker verklaarde dat hij in Kameroen al sinds 2003 lid was van de Southern Cameroun Youth League (SCYL) en dat hij in het kader van dit lidmaatschap (voornamelijk vanaf de periode 2005 – 2006) reeds problemen in zijn land zou hebben gekend (notities van het persoonlijk onderhoud van 3 mei 2018 (hierna: notities), p. 11). Waar het verzoekschrift stelt dat hij geen groot gevaar liep in Kameroen en niet gezocht werd door de overheid, is het strijdig met verzoekers verklaringen waarom hij Kameroen pas in 2010 verliet indien hij vooral in 2006 en 2007 problemen kende: *“Ik was bang, ik was altijd bang, dat er iets kon gebeuren. Ik zou slachtoffer zijn, gearresteerd worden, als er een demonstratie is. Of ik nu betrokken ben of niet. (...) Ik dacht dat de zaken konden veranderen, politiek, overheid, maar het veranderde niet, het werd 'erger, ik was bijna ok met mijn werk, ik hield van mijn werk, ik wou bij dat bedrijf blijven in de toekomst. Maar de vrees voor mijn leven...”* (notities, p. 15). Bovendien stelde verzoeker dat hij in België sinds mei 2014 lid was van Ambazonia Governing Council (AGC) en als lid van AGC in 2017 aan verscheidene betogingen deelnam (notities, p. 15, p. 16), dat hij tevens lid was van Southern Cameroon Group/Southern Cameroon Ambazonia Belgium sinds eind 2016 (notities, p. 19), en dat hij ook aangesloten, en sinds 2012 zelfs Secretary General, was bij Cambel FC – een voetbalgroep van Engelstalige Kameroeners in België (notities, p. 20). Indien verzoeker werkelijk meende dat hij omwille van zijn politieke activiteiten in België het risico liep te worden vervolgd in Kameroen, dan kan verwacht worden dat verzoeker eerder een verzoek om internationale bescherming zou hebben ingediend. Zelfs indien verzoekers argumenten worden aangenomen, dat hij pas door de escalatie van het geweld in Kameroen in 2016 en de dood van zijn vader in juni 2016 besepte dat hij niet meer terug kon naar Kameroen, kan niet worden ingezien dat verzoeker dan nog bijna 2 jaar wachtte tot in maart 2018 zou wachten om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Men kan redelijkerwijs verwachten dat iemand die beweert vervolging te vrezen in zijn land van herkomst, al het mogelijke zal doen om bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt en zich wenst te vestigen. Het feit dat verzoeker niet diligent optrad is dan ook een indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relativeert reeds de ernst van zijn voorgehouden vrees voor vervolging.

2.4.3. Verder wijst de Raad op het gegeven dat verzoeker in oktober 2010 op legale wijze met zijn eigen paspoort en geldig visum (type D) vanuit Kameroen naar België reisde. Uit de vaststelling dat verzoeker met zijn eigen paspoort Kameroen kon verlaten, dient te worden afgeleid dat hij in 2010 niet werd

gevisieerd door de Kameroense autoriteiten. Bovendien werd verzoekers paspoort uitgereikt op 4 februari 2010, wat evenzeer aantoonde dat hij op dat moment niet werd gevisieerd door de Kameroense autoriteiten. Ook verzoekers blanco strafregister, afgeleverd door het Ministerie van Justitie in Yaoundé op 5 juli 2010, en de universiteitsattesten, afgeleverd door het Ministerie van onderwijs in onder meer het jaar 2008 en 2010, kunnen niet aantonen dat verzoeker problemen had met de Kameroense autoriteiten. Verzoeker bevestigt trouwens in zijn verzoekschrift dat hij Kameroen in 2010 zonder problemen heeft kunnen verlaten, omdat zijn activiteiten in Kameroen toen nog beperkt waren en dat hij nog niet volledig actief was als lid van SCYL. Verzoeker voegt eraan toe dat sommige cursusinstructeurs wisten dat hij lid was van SCYL, maar dat ze vanwege de uitstekende samenwerking met verzoeker niet toelieten dat verzoekers naam door "*het universiteitsbestuur naar de regering van Kameroen*" zou worden gestuurd.

2.4.4. De Raad kan op grond van verzoekers verklaringen, de door hem neergelegde stukken en zijn argumenten in het verzoekschrift slechts vaststellen dat verzoeker in 2010, op het moment dat hij Kameroen verliet, niet gevisieerd werd door de Kameroense autoriteiten en geen vrees voor vervolging kende. Verzoeker kwam in het kader van zijn studies op legale wijze naar België en beschikte in België over een verblijfstitel tot 31 oktober 2015.

2.4.5. Verzoeker voert vervolgens aan dat zijn problemen ontstonden na zijn aankomst in België en dat hij door de escalatie van de strijd in 2016 en de dood van zijn vader beseft dat hij niet terug kan. Vooreerst dient erop gewezen te worden dat bij asielaanvragen gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van de aanvraag beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, "*Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects*", februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, "*Note on réfugié sur place claims*", februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, "*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*", Genève, 1992, 96).

2.4.6. Het is echter niet aannemelijk dat verzoeker in het geval van een terugkeer naar Kameroen problemen zou kennen omdat hij na zijn aankomst in België actief zou zijn voor AGC (sinds mei 2014) en Southern Cameroon Group/Southern Cameroon Ambazonia Belgium (sinds eind 2016) en dat hij bepaalde politieke activiteiten zou hebben in België, noch dat de Kameroense autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn. Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt verzoeker immers niet aannemelijk dat hij voor zijn komst naar België enigszins in de specifieke negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten stond omwille van zijn lidmaatschap en/of politieke activiteiten, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Kameroense autoriteiten verzoekers handelingen niet op de voet zouden volgen in België. Dit blijkt tevens nu verzoeker – ondanks zijn vermeende politieke activiteiten in België vanaf mei 2014 – er op 30 januari 2015 in slaagde om op zijn eigen naam een paspoort te verkrijgen van de Kameroense ambassade, geldig van 30 januari 2015 tot 30 januari 2020. Verzoeker had ook geen schroom om in januari 2015 een Kameroens paspoort aan te vragen omdat hij wilde terugkeren naar Kameroen (notities, p. 21-22). Verzoeker kan dan ook niet stellen dat hij tegelijkertijd de Kameroense autoriteiten vreesde, noch dat hij op dat moment in een negatief daglicht stond bij de Kameroense overheid.

2.4.7. Daarenboven kan verzoeker niet aannemelijk maken dat zijn politiek geëngageerde activiteiten in België na januari 2015 wanneer hij zijn paspoort verkreeg dermate waren toegenomen, noch dat de zichtbaarheid ervan zou zijn vergroot, dat hij daarna wel door de Kameroense autoriteiten zou worden gevisieerd. Verzoeker blijft immers steken in weinig concrete en vage verklaringen als "*Ze weten het al. Ze weten het. De ambassade hier verzamelt info, de Kameroense ambassade hij België, van alle deelnemers, alle zaken. Zelfs als ze een aanwijzing vinden dat je een beetje betrokken bent, zelfs als je niet volledig actief bent, ze verzamelen uw info.*" (notities, p. 20), waarmee hij niet aannemelijk maakt

dat de Kameroense overheid hem werkelijk volgt, laat staan viseert. Bovendien betreffen verzoekers verklaringen als *"Ik ben zeker, demonstratie voor Schuman, er was een spion, een Franse man gestuurd door de ambassade. Hij komt en neemt foto's terwijl hij zich verstopt, ze merkten hem op. Wij merkten hem op, ze wilden hem slagen, de politie kwam ertussen. En ook, ik behoor bij andere Anglophone groepen, geen Politieke, wel Engelse groepen in België die populair zijn bij Engelse Kameroeners, het noemt Cambel FC, het is een voetbal groep. Je kan alle Anglofonen van België in die groep vinden, ik ben sinds 2012 'secretary general' van die groep tot 2017. De groep leunt meestal op mij, omdat ik alle strategieën breng, programma, ik begon met hun, we begonnen de Kameroense ambassade te vermijden, ze weten dat het door de mensen in die groep is dat ze niet meer deel nemen. L. enzo zijn ook allemaal leden van die groep. President van die groep, vorig jaar, hij reisde naar Kameroen en werd gearresteerd op de luchthaven, omdat hij hier lid is van een Anglophone groep, om de strijd te ontmantelen vanuit het buitenland, hij is zelfs geen lid van alle andere groepen."* (notities, p. 20) slechts blote beweringen die hij met geen enkel objectief element weet te staven.

Verzoeker legt een originele lidkaart van Ambazonia Governing Council (AGC), eenzijdige verklaring van L.A. - Secretary Of State, AGC, *"Proof of Activism"* van AGC, een *"press release – AGC's State Department Appointments"* dat verzoeker als *"Deputy Head of Multimedia/Communications"* bij AGC zou zijn aangesteld, de ontwerpen die verzoeker voor Ambazonia/Zuid-Kameroen heeft gemaakt en de foto's en video's van demonstraties en bijeenkomsten waaraan verzoeker zou hebben deelgenomen.

De Raad ziet aldus geenszins in waarom verzoekers beweerde politieke activiteiten in België en zijn lidmaatschap van verscheidene Kameroense culturele en sportieve organisaties in België, bekendheid zouden genieten bij de Kameroense autoriteiten, laat staan dat dit verzoeker in een dermate negatieve belangstelling van de Kameroense autoriteiten zou kunnen brengen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst gevisieerd zou worden, laat staan om aan te tonen dat verzoeker bij de Kameroense autoriteiten en bij het regime van president Paul Biya zou gekend staan en dat hij moet vrezen voor vervolging in Kameroen. Immers zoals hoger werd vastgesteld wist verzoeker niet aannemelijk te maken dat de Kameroense autoriteiten op de hoogte zijn van verzoekers (beperkt) politiek activisme in België, laat staan dat zij hem hierom zouden viseren. Het is bovendien niet ernstig de Kameroense autoriteiten dermate te onderschatten door te menen dat ze het verschil niet kunnen maken tussen de talrijke Kameroense migranten in het buitenland die om opportunistische of om persoonlijke redenen meelopen met manifestaties en de individuen die effectief een bedreiging vormen voor het regime of de fundamenteën van de Kameroense staat.

2.4.8. De door verzoeker voorgelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet doen wijzigen. Verzoekers vervallen Kameroens paspoort en geldig origineel Kameroens paspoort werden hierboven reeds besproken. Verzoekers originele Kameroense identiteitskaarten, uitgereikt op respectievelijk 25 mei 2000 en 25 mei 2009, alsook verzoekers geboorteakte en zijn vervallen verblijfstitel in België, tonen verzoekers identiteit aan. Deze worden niet betwist.

Het document *"Gala Invitation 'All Southern Cameroons (Ambazonia) European Conference'"* en de bijhorende zelfgeschreven songteksten en liedjes bevestigen dat verzoeker onder de artiestennaam S.L. optreedt. De foto's van verzoekers voetbalploeg (van Ambazonia) tonen aan dat verzoeker bij deze Zuid Kameroense voetbalclub voetbalt. De video (I am Ambazonian) door verzoeker geproduceerd toont slechts aan dat verzoeker zich heeft ingelaten met het produceren van een video. Uit geen enkel van deze elementen kan echter blijken dat de Kameroense autoriteiten verzoeker zouden viseren omwille van deze (artistieke en sportieve) activiteiten.

Het door verzoeker ter terechtzitting neergelegd attest van de secretaris van Cambel FC bevestigt dat verzoeker actief is voor deze voetbalvereniging. Waar wordt gesteld dat verzoeker ingeval van terugkeer naar Kameroen zou worden gedood omwille van zijn lidmaatschap van Cambel FC, herneemt de Raad dat niet aannemelijk is dat verzoeker omwille van deze voetbalgroep in een negatief daglicht zou staan bij de Kameroense autoriteiten. Hetzelfde geldt voor het door verzoeker ter terechtzitting neergelegde attest van de voorzitter van de vzw Bongkshery NSO Belgium, waarin duidelijk wordt aangegeven dat BNB een apolitieke groep met louter culturele doeleinden is.

2.4.9. Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar de situatie op het Engelstalige grondgebied. Hij betoogt dat de situatie er sinds 2016 rampzalig is en wijst op de repressie van oppositie door de overheid (stukken 2-8), verwijst naar een artikel *"Analyse Cameroon's Anglophone"* van C. Nna-Emeka Okereke - maart 2018 (stuk 9) en legt video's en foto's neer over de algemene toestand in Zuid-Kameroen. Deze elementen betreffen de algemene situatie in Kameroen en volstaan niet, nu een vrees

voor vervolging *in concreto* dient te worden aangetoond en verzoeker blijft hiertoe, gelet op bovenstaande vaststellingen, in gebreke.

Het document "Story of S.B.L." bevat verzoekers uitgeschreven relaas, hetgeen hierboven reeds werd beoordeeld. De originele "*Adherence Card of the Cameroon People's Democratic Movement (CPDM)*" op naam van verzoekers stiefvader M.A.F. toont enkel aan dat zijn vader lid was van deze partij, wat niet betwist wordt.

2.4.10. Waar in het verzoekschrift een schending wordt aangevoerd van artikel 4, punt 3, van de Richtlijn 2004/83/EC betreffende de minimumnormen voor de verlening van de vluchtelingenstatus of van de subsidiaire beschermingsstatus, alsook van artikelen 7 en 8 van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 (hierna: Kwalificatierichtlijn), merkt de Raad op dat niet wordt aangegeven hoe en waarom de bestreden beslissing de bepaling of het beginsel waarvan de schending wordt ingeroepen. Een middel of een onderdeel van een middel is slechts ontvankelijk in de mate dat niet alleen wordt aangegeven welke bepaling of beginsel met een bestreden beslissing zou zijn geschonden, doch ook wordt uiteengezet op welke wijze die schending zou zijn gebeurd.

2.4.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. De Raad betwist niet dat de situatie in Engelstalig Kameroen zorgen wekt. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt echter niet dat er in Engelstalig Kameroen een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.5.3. Op basis van "*COI Focus: Cameroun: La crise Anglophone*" van 23 april 2018 - door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier -, stelt de Raad immers vast dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de een crisis in/voor Engelstalig Kameroen. De protestbeweging van de Engelstalige bevolking van Kameroen omvormt zich in de loop van een aantal maanden in een gewapende opstand met acties van een aantal radicale afscheidsbewegingen, en de situatie verergert in januari 2017, wanneer de onderhandelingen tussen de stakers en de overheid mislukken, en de boegbeelden van de protestbeweging worden gearresteerd. Volgens deze informatie komen van januari tot juni 2017 "ghost towns"-operaties voor en komt er een boycot van het onderwijs. Vanaf maart 2017 neemt het aantal secessionistische splintergroepen, die openbare gebouwen, handelszaken en scholen in brand steken omwille van het niet-opvolgen van de "ghost towns"-operaties en de boycot van het onderwijs, toe. Voornoemde informatie geeft aan dat tienduizenden Engelstaligen op 1 oktober 2017 op verschillende plaatsen betogen in de regio's South West en North West om op symbolische wijze de onafhankelijkheid van de republiek Ambazonië uit te roepen. Deze vreedzame betogingen worden met geweld onderdrukt door de ordetroepen waarbij er doden en gewonden vallen onder de betogers. Vanaf november 2017 komen er steeds meer gewelddadige acties van radicale afscheidsbewegingen, in hoofdzaak gericht tegen officiële doelwitten, zoals de verdedigingstroepen. De overheid reageert hierop met het ontplooiën van militaire troepen. Uit de informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in de Engelstalige regio's tussen november 2017 en maart 2018 gekenmerkt wordt door gerichte aanslagen op hoofdzakelijk gendarmes en militairen waarbij meer dan dertig gendarmes en soldaten worden gedood. Tevens maken een aantal radicale groeperingen zich schuldig aan ontvoeringen en het in brand steken van instellingen die zich niet aan de boycot houden. Vanaf december 2017 vinden er confrontaties plaats tussen het leger en de secessionistische militanten voornamelijk in het departement Manyu langs de grens met Nigeria, en in Kwa-Kwa in het departement Ndian, beiden in de regio South-West. Hierbij zou er sprake zijn van burgerslachtoffers. Algemeen kan er gesteld worden dat de veiligheidsincidenten zich beperken tot de Engelstalige regio's van Kameroen, namelijk South West en North West, en dan nog vooral tot het departement Manyu in de regio South

West, langs de grens met Nigeria. Met uitzondering van de mislukte bomaanslag in Douala in september 2017 werden er sinds het begin van de crisis geen andere incidenten waargenomen buiten de regio's South West en North West waarbij Engelstaligen betrokken zijn. Volgens de COI wordt het aantal burgerslachtoffers sinds oktober 2017 echter niet opgelijst, noch gecommuniceerd. Dit zou een bewuste strategie van de Kameroense overheid zijn en verschillende bronnen menen dat de uitgebrachte cijfers over het aantal burgerslachtoffers in dit conflict te laag zijn. Ook veroorzaakt het geweld dat duizenden inwoners naar buurland Nigeria vluchten en tienduizend naar andere departementen in Kameroen die minder blootgesteld worden aan het geweld of naar de Franstalige regio's.

2.5.4. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat de oppositie in Kameroen gevaar loopt, dat elke Engelstalige Kameroener persoonlijk wordt geviséerd door de overheid en dat de door hem neergelegde internetartikelen een duidelijk beeld van de situatie in de Engelstalige provincies scheppen. Het internetartikel van Doorbraak *"Anglofonie onafhankelijkheid: crisis in tweelandenland Kameroen"* van 24 januari 2017 maakt melding van de maandenlange staking in Kameroen, de hiermee gepaard gaande vreedzame betogingen en hardhandige onderdrukking, en de radicalisering van de defederaliseringsbeweging. Het internetartikel van NOS *"Inwoners bezorgd: Kameroen staat op punt van uitbarsten"* van 18 maart 2017 vermeldt de protesten en rellen in Kameroen, het probleem tussen de Engelstalige minderheid en Franstalige meerderheid en de strenge censuur van de Kameroense overheid met het doel het conflict verborgen te houden. Het internetartikel van VETO, een onafhankelijk studentenblad, *"Kameroen in rep en roer"* van 19 mei 2017 schrijft dat er politieke onrust heerst in de Engelstalige provincies van Kameroen, wijst op de verdeeldheid tussen Engelstaligen en Franstaligen, die zijn wortels kent in het koloniaal verleden, en haalt de strenge censuur aan. Ook het artikel van NPO radio 1 *"Protesten Engelstalig Kameroen"* van 31 januari 2017 maakt melding van de internetcensuur in de westelijke regio's in Kameroen. Het internetartikel van One world *"Primeur voor Kameroen : internetvluchtelingen"* van 6 april 2017 bespreekt eveneens de internetblokkade in Engelstalig Kameroen. Amnesty International *"Cameroun les violences s'aggravent dans les régions anglophones"* van 18 september 2018 maakt melding van de verslechterde situatie in de Engelstalige regio's, het geweld tussen veiligheidstroepen en gewapende rebellen en 400 burgerdoden ten gevolge van dit geweld. Amnesty International *"Cameroun : violence meurtrière dans les régions anglophones"* van juni 2018 spreekt eveneens van een escalatie van het geweld door zowel veiligheidstroepen als gewapende rebellen en maakt melding van de impact ervan op burgers.

2.5.5. De door verzoeker bij het verzoekschrift gevoegde artikelen liggen in dezelfde lijn als de *"COI Focus: Cameroun: La crise Anglophone"* van 23 april 2018, die gebaseerd is op een veelheid van bronnen (zie bibliografie pp 38-47). Deze bij het verzoekschrift gevoegde informatie toont niet aan dat voornoemde informatie foutief is, dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd of dat de analyse en het besluit omwille van recentere gebeurtenissen anders zou (moeten) zijn. Zoals gesteld wordt niet ontkend dat de situatie in Engelstalig Kameroen zorgen wekt doch de door verzoeker neergelegde met korte artikelen en rapporten over de protesten en rellen in de Engelstalige regio's in Kameroen, over de internetcensuur in de Engelstalige provincies en over het geweld tussen de veiligheidstroepen en de gewapende rebellen kunnen de bovenstaande conclusies niet wijzigen. Verzoeker toont evenmin aan dat hij zich, in zoverre al nodig, niet in een ander deel van zijn land kan vestigen.

2.5.6. Immers, artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt enkel bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Volgens het Hof van Justitie (HvJ, Diakité, 30 januari 2014) wordt onder een "binnenlands gewapend conflict" de toestand begrepen *"wanneer de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of wanneer twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden, waarbij het niet noodzakelijk is dat dit conflict kan worden aangemerkt als gewapend conflict dat geen internationaal karakter draagt, in de zin van het internationale humanitaire recht, en waarbij de intensiteit van de gewapende confrontaties, het organisatieniveau van de betrokken strijdkrachten of de duur van het conflict niet los van de beoordeling van de mate van het geweld dat zich op het betrokken grondgebied voordoet, worden beoordeeld"*.

2.5.7. Noch uit de informatie van de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier noch uit de door verzoeker bijgebrachte stukken kan blijken dat het geweld in de regio's South West en North West dermate hoog, algemeen verspreid en willekeurig is dat verzoeker in geval van een

terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.5.8. Verzoeker wijst in zijn verzoekschrift nog op het arrest van het HvJ van 17 februari 2009 (HvJ C-465/07, "*Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*", 2009, <http://curia.europa.eu>) en voert aan dat voor de beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet rekening dient worden gehouden met individuele omstandigheden. De Raad merkt op dat uit rechtsoverweging 43 van dit arrest, gelezen in samenhang met de rechtsoverwegingen 35 tot 40, dient afgeleid te worden dat artikel 15, c) van de richtlijn beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 15, c) van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging. Hoe meer verzoeker het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van het willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Verzoeker dient aldus persoonlijke omstandigheden aan te voeren die in zijn geval de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het vastgestelde willekeurig geweld dermate verhogen dat, hoewel de mate van het geweld niet dermate hoog is dat elke burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, er niettemin moet worden aangenomen dat zulk reëel risico in zijn hoofd bestaat.

2.5.9. Waar verzoeker wijst op zijn profiel als lid van de oppositiepartij, wijst de Raad andermaal op verzoekers beperkt activisme en op het gegeven voor zover zijn beweerde activiteiten in België en zijn lidmaatschap van verscheidene Kameroense organisaties in België bekend zouden zijn bij de Kameroense autoriteiten, het niet aannemelijk is dat verzoeker hierdoor in een dermate negatieve belangstelling van de Kameroense autoriteiten zou worden gebracht dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst geïsoleerd zou worden. Hoe dan ook kan uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier niet blijken dat er in de Engelstalige regio's in Kameroen sprake zou zijn van een systematische vervolging van personen die lid zijn van de oppositiepartij, noch van personen die lid zijn van Engelstalige Kameroense culturele of sportverenigingen ("*COI Focus: Cameroun: La crise Anglophone*" van 23 april 2018). In tegendeel, er is sprake dat tienduizenden Engelstalige Kameroeners zich in andere delen van Kameroen hervestigen, ook in de Franstalige gebieden van het land. Verzoeker legt geen tegenaanwijzingen neer.

2.6. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.7.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.7.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf april tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK